

Nautinnon speaktaakkeli hauskutti Pannuhallissa

► Kokkolan oopperan Lepakko on pohjalaisen hurja nykykarnevaali

► Johann Straussin *Lepakko*-operetti on nautinnon- ja huvittelunhalun hilpeä, kyyninen, tanssihuumainen ylistyslaulu.

Se tapahtuu Wienissä ennen vuoden 1873 suurta pörssiromahdusta, joka räjäytti pirstaleiksi keinottelulle perustuvan hurjan noususuhdanteen kuplan.

West Coast Kokkola Opera on tehnyt *Lepakosta* omaa aikaamme kuvaavan karnevalistisen nautinnon speaktaakkelin, joka kertoo nykyajan itsekkäiden ja kaksinaamaisten individualistien hillittömästä elämysmetsästyksestä.

Kokkolan Lepakko on **Jukka Rintalan** suunnitteleman, fantasialla ja liioittelulla mässäilevän pukunäytöksen ansiosta myös aikamme prameilunhalun ja vauraan yltykylläisyyden symboli.

Tähänkö nyt on tultu, voi kysellä, jos haluaa leikkiä moralistia. Julkkiskultti ja tositelevisio paljastuksineen ja julmuuksineen tuntuvat levittä-

OOPPERA

Johann Strauss nuoremman Lepakko Kaapelitehtaan Pannuhallissa. Musiikinjohto Sakari Oramo, ohjaus Maria Sid, lavastus Matti Vaskelainen, puvut Jukka Rintala, koreografia Marko Keränen. Rooleissa Anu Komsu, Leena Liimatainen, Ilkka Hämäläinen, Olavi Suominen, Sören Lillkung, Arne Nylander, Terhi Lampi, Aira Viitala, Bill Ravall, Olli Peltoniemi. Kokkolan oopperan kuoro ja Kokkolan oopperan filharmonikot. West Coast Kokkola Opera -seurueen tuotanto.

vän turmelevaa vaikutustaan joka puolelle.

Sakari Oramon johtama esitys on musiikillisesti aitoa Straussia, ilahduttavan korkeatasoinen, hauskan vauhdikas ja usein säihkyväkin.

Hämmästyttävän iskevään ja riemukkaaseen menoon hän sytyttää ja yllyttää nuorista

muusikoista koostuvan orkesterinkin.

Koko solistikaarti on hienosti tehtävänsä tasalla, vaikka huiput erottuvatkin.

Kaikki laulavat metallikkaan kantavasti ja väsymättä Pannuhallin suojaanomalla näyttämällä – ja paljastavat samalla estottomasti teeskentelevien roolihenkilöidensä naurettavuuden.

Nuorista laulunharrastajista on valmennettu puhtaasti ja reippaan luonnollisesti laulava kuoro.

Näyttämöllisesti *Lepakko* on kokenut aikamoisen myllytyksen, kun näyttelijä-ohjaaja **Maria Sid** on siirtänyt yhdessä libretton muokkaajan **Anders Slotten** kanssa sen nykyajan kaksikieliseen Kokkolaan, jossa puhutaan monia muitakin kieliä sikin sokin.

Teatteriohjaajilla on yleensäkin suuri halu pistää oopperat ja operetit uusiksi – osittain ehkä siksi, että he eivät aina täysin luota niiden näyttämölliseen toimivuuteen.

Juuri operetti on toisaalta laji, joka suorastaan houkuttelee varsinkin puherepliikkien ajan-kohtaistamiseen. Niin on tehty aina.

Maria Sidin ohjauksessa *Lepakko*-operetti tapahtuu nykyajan kaksikielisessä Kokkolassa.

Kun kuuluisa saksalainen oopperaohjaaja **Jürgen Flimm** ohjasi *Lepakon* Wienissä, joku kriitikko totesi saksalainen huumorin olevan samanlaista kuin romanialaisen haute couturen. Sitä ei ole olemassa.

Vastaavasti voisi kysyä, onko kokkolalaista huumoria. Sekin on makuasia, mutta on myönnettävä, että yleisöä nauratti – myös silloin, kun kohellus läheni puskateatteria.

Humoristista oli myös nähdä, miten villisti ja fyysisesti keskipohjalaiset ja kaikki laulajat innostuessaan riehaantuivat. Sai oikein pelätä, että he satuttavat itsensä.

Lepakko-esityksen hullutteleva sopraanotähti oli **Anu Komsu**, tämä synnynnäinen oopperakomedienne. Rosalindan korkeat sävelet hän osaa ottaa todella taitavasti ja saa ne helisemään kellon lailla. Lisäksi hän osaa tehdä myös spagaatin – sehän kohta vaaditaan jokaiselta itseään kunnioittavalta kansainväliseltä suomalaissopraanolta.

Yllätys oli kohdata toinenkin säihkyvä korkea sopraano, Adelea lystikkäästi esittänyt **Leena Liimatainen**. Koloratuureja hän poimi taiturillisesti, ääntään yhtään korkealla kiristämättä.

Yleisön hauskuttaja oli **Arne Nylanderin** vankilanjohtaja Frosch. Nylander on näyttelijä, teatteritaiteen maisteri, jolla on voimakas ja soinnikas baritoni. Hänellä olisi varmasti tulevaisuutta myös oopperassa.

Tenori **Ilkka Hämäläisen** Eisenstein oli näyttämön aggressiivisin ja itsekkäin hedonisti. **Olavi Suomisen** lupsakka Alfred ei säästellyt kirkkaasti kajahtelevaa, tervesointista lyyristä tenoriaan. **Sören Lillkungin** Falke hoiti vieikkaasti ja varmasti naamiaishuijauksen seremoniamesterin roolin.

Hannu-Ilari Lampila